

De Loatemsche Kleppe

Editie FEBRUARI/MAART 2003

Februari 2003

8ste Jaargang—N° 35

ZIJPEND NAT EINDEJAAR!

Je moet kunnen relativeren in 't leven, maar ieder jaar weer bijna verzuipen door malafide projectontwikkelaars en grondbezitters, die met medeweten van het toenmalig gemeentebestuur waterzieke gronden, véél te duur verpatsten aan brave bouwlustigen, stemt tot nadenken.

Akkoord, de Latemkenner zal zeggen <je moest het maar geweten hebben...>

De meesten wisten het echter amper en zij die het wisten lieten zich toch beetnemen omdat de "eerste burgers" van ons Leiedorp hen garandeerden dat alles onder controle was.

Wie in de jaren zeventig zijn

spaarcenten in de waterzieke grond van Hooglatem of een pittoresk optrekje langs de Leie investeerde, werd een gelukkige Latemnaar...

Ikzelf deed dat ook en hoewel ik in het 'hoger deel' van Hooglatem woon, stond het water vijftig cm hoog tot twee meter van mijn achterdeur. De kelder pomp draaide 12 uren op de 24 en het water bubbelde in 't toilet en het bad.

Ik had beter moeten weten want waar mijn optrekje staat had 'nonkel Miele', hobbywarmoezenier, zijn lapje land waar hij groenten kweekte voor 't winkeltje van 'tante Clara' aan de Golfiaan.

Iedere winter stond het compleet blank, net als de andere landbouwgronden en weilanden links en rechts van de Moeistraat.

Wie naar het station van De Pinte moest riskeerde te verdrinken als hij van de lijnrechte weg raakte of moest een ommetje maken langs de 'Drie Sleutels'.

Mijn vader - nu 95 lentes - kaffert mij nog steeds uit omdat ik tegen zijn advies in een *modelwoning* kocht toen men van Hooglatem een residentiële nieuwe wijk wou maken. Ik beklag het mij niet. Het werd een *modelwijk* waar solidariteit en vriendschap primeren. Hooglatemnaars, vrijwilligers, jullie waren fantastisch! Dank u!

EDITORIAAL

Met het beste voornemen om in 2003 tijdig te zijn moet ik tot mijn scha en schande bekennen dat het weer TE lang geleden is dat ik de giftige pen ter hand heb genomen.

In november was ik een beetje van kleur veranderd en door verplichte rust kon ik jullie in december 2002 niet uitwuiwen.

Het is nu te laat voor nieuwjaarswensen, maar maak er toch het beste van. «De Kleppe» wenst jullie een goede gezondheid. Al de rest komt later wel op tijd en stond.

Door sjagrijnig te zijn breken we niet veel potten. Bekijk het leven als een mallemolen, maar zorg dat je niet dolgedraaid wordt.

Onthaasting en positief denken is de boodschap.

Laat u door niemand opjatten en geniet van 't leven! - *Berke de Kleppe*

Voor niks gaat de zon op...en toch...

deze roddelkrant is

GRATIS

aangeboden door NV DRUKKERIJ DE MUYTER—DEINZE

**“MENIGEEN DIE ZICH DE FAAM VERWERFT
GEESTIG TE ZIJN, VERLIEST DAARDOOR
DE ROEP VERSTANDIG TE ZIJN”**

DE OPINIE VAN LEO LEIERIDDERS

Van God de Vader en zijn verloren zoon

Mijn beste Latemse lezers. Misschien bent u, net als ik, in uw nederige stulpje vlakbij de Leie bijna verzopen met eindejaar. Gelukkig zijn wij niet de enigen die in die periode lange, zoniet slape-loze, nachten hebben beleefd.

Neem nu twee van onze plaatselijke coryfeeën: ons aller volksvriend en politiek beest voor het leven Bob Van Hooland en zijn veel jongere gewezen buurjongen en huidig liberaal tafelspringer Francesco Melis. Elk op hun manier hebben ze de overgang van oud naar nieuw als echte werkpaarden doorgemaakt.

De invulling van de tijd lag bij beiden echter nogal verschillend. Terwijl de oudste van de twee als verlengstuk van zijn actieve carrière nog een nieuw boek aan het schrijven is over hoe een gemeente in de 21ste eeuw moet worden bestuurd – en nog steeds pijnlijk nauwgezet aan het onderzoeken is waar zijn theorieën bij hem zelf de mist in gingen – was de andere als een wandelend signalisatiebord in visserslaarzen in de ondergelopen straten terug te vinden. *Sans rancune* voor eerstgenoemde trouwens. Alles op zijn tijd. Grijs wijsheid komt bovendien beter in de besloten werkkamer aan de oppervlakte, terwijl noeste handenarbeid een perfecte uitlaatklep vormt voor een jeugdige streber die met zijn ideeën en energie soms geen blijf weet. Ze waren duidelijk allebei op hun plaats: God de Vader en zijn verloren zoon.

Nu zult u denken “Leieridders wordt bijbels” en ik durf u niet tegenspreken. U moet mij dit echter vergeven; daarvoor zijn de tekens te duidelijk.

Onze oud-burgemeester is voor velen nog steeds ‘de God’, wiens woord heilig was. Zeker in de Hooglatemwijk waar hij in zijn jongere jaren groot is geworden. En de jonge Melis – die uit dezelfde site komt en van het goede Welzijn-hout gesneden leek – droomt al lang om ooit eens op die ‘goddevadertroon’ te mogen zetelen van zijn zo geliefde gemeente.

Seskootse is echter in de ogen van zijn vroegere ‘politieke vader’ de verkeerde kant op getrokken en zijn heil gaan zoeken bij ‘verderfelijke blauwe vrienden’.

Die laten hem dan wel geen varkens voeren, maar zijn best blij dat hij als het er op aan komt wel zandzakjes helpt vullen en met zijn kompaan Dirk bij de noodlijdende bevolking voor hun deur wil deponeren. Terwijl hij zich daarmee onledig hield, kon hij anders geen kwaad doen, moet zijn verloochende Welzijn-patriarch van achter zijn bureau hebben gedacht.

Ik laat het wijselijk aan uw oordeel over wie het met de mensen het beste voor heeft: de prof, die u in zijn onmetelijke wijsheid wil laten delen opdat u er toch iets van zou meepakken voor later, of de populaire volksmenner die zijn nachtrust opoffert om op de barricaden te gaan staan en de directe noden te lenigen. Het viel me alleen op dat de oudste achteraf met wat meer respect naar zijn jongere evenbeeld leek te kijken. Hij nam hem alleen nog niet liefdevol in zijn armen. Dat is misschien ook beter. Anders was het bijbelverhaal compleet rond en zat de liberale familie nu met een serieus probleem.

Nu kunnen beide partijen hun verhaal rustig verder schrijven. Intussen stromen de Leie en de beken weer als vanouds. En mag ik met u hopen dat ze in de toekomst eindelijk wat meer binnen hun bedding blijven. Uw dienaar wil niet elke keer in een bootje zijn stukje zitten schrijven.

Leo Leieridders

Prentses en ander gelul in Loatem en Deurle

KOEN WAUTERS

Hiernaast kan je zien waarom de populaire bard van het betere lied het vertikt om Parijs-Dakar te winnen.

Hij verkiest—hoe zouden we zelf zijn—zijn eigenste Valérieke De Boosere boven de ‘matrone’ die hem als ‘prijs’ te beurt valt als hij als eerste finisht .

Datte gelijk ee, dedjuu! Wij lusten ook wel een groen blaadje...

KONIJNENPAKKER

An ‘t vijverke, an d’e n overkant van Johan zijn goumijne, zitten ze mee un probleem: un gruit konijn zoe doar in d’ovingen mijnen makken en al de plantses opeeten. On me dit que ‘de zwarte’ a déjà sonnè à la porte de Polleke Stoofohout, pour attraper se sacré lapin.

D’Après-elle, Polleke est spécialisé dans ce genre de choses.

Enfin, Polleke ee beloofd dattee mee alle middelen da overjoars en dik konijn zal pakken, moar noar da’k uure zei’n van ‘de zwarte’ euren vent un estee d’er nog nie in gelukt.

Ja, jonge konijntses loaten ulder gemakkelijker pakken, ee.

ULDREN EURO ES GEVALLEN!

Mee de woatereellende van ienigste moanden gelee’n es nui toch den euro van Dua en Van Mechelen gevallen.

Eindelijk enze in ‘t snot dan uizen in t’ooverstruomingsgebied nen uup mieseere zijn. Gietse Keunentand ee zelfs gezegd dattee veel geld wilt geven an dedie die ulder uizeke willen verkuupen om elders te goan bau’en.

Ee es jij van Marjakirke zeekerst?

Welke Loatemneere verkuupt er nui zijn

uizeke om elders te goan weunen?

En ELDERS moetee goan want in onze sjieke gemiente es de grond en d’uizen alliene nog veur de rijkeluizen.

Nen wirkmens un kan da ier nie betollen.

Ik moe nog den iesten Loatem- of Deur-

leneere tegen ‘t lijf luupen die ter uuk moar zoe an peizen zijn durp te verloaten!

Danze moar rap mee ezuu un sortement « deltaplan » afkommen om ons druue t’ouen, moar danzet wa landelijk ouen ee, anders zit nonkel Bob op zijn peerd...

ALUNOL, aluminium- en betonnen waterweringen tegen Leiekuren!

GRATIS advies en prijsvriendelijk bestek

Iedere zaterdag powerpoint presentatie infobalie gemeentehuis door Nolle BUBBEL, waterbestrijder met ervaring en enorme werkkracht

RODDELS EN GERUCHTEN

Allez, doarmee ee onzen *Firmin* uuk zain schuppe afgekuist en goat ee achter twintig joar polletiek un stapke achteruit zetten. In feite most een nog un joar langer ‘t onderwijs en de sosjalle zakken van ons gemiente beredderen, moar ee was’t moe en ee wilt zijnen ‘ouwen dag’ rustig in de famielde afsluiten. Moar pas op, ee ee mai gezeid dadde mee sosjalle problemen nog oltijd an zijn deure kunt kommen belen en dattee em zekers nie zal opsluiten. Zijn deure stoa open veur de mens in nuud...

‘k Ei mij loaten wijsmakken damme den agsten moarte ollemolle noar de Gantwoaze moeten goan kijken. Nen importenten Loatemneere uit de Sint-Martinusprochie zoe den ieregast zijn van’t bestuur en den aftrap meugen geven. De supportersclub zoe zelfs nen ekstra buus inlei’n om ‘t volk mee te krij’n noar ‘t Ottenstadjon. ‘k Ei mai neu al zot gepeisd wie datta zoe kunnen zijn.

Sabientse weet van niets, nonkel Bob en Proxifredse moesten uuk passen, Dolfke Werthen ee un konseer en Jantse Schepens weunt in Sint Nijs. Achter wa getrek en gesleur ben uk nui te weten gekommen da’t over un vriendelijke, sjarmante, gediensstegge madam zoe goan mee un gruit sosjal gevoel en veel humor, moar’k ben d’er nui nog nie uit. Zeg, moestet gulder weeten, bel mai ne kier...

Leuke teksten, aforismen, weetjes, kortom alle bruikbare satire is welkom bij uw dienaar en verantwoordelijke uitgever:

Albert-F. HAELEMEERSCH
Karel van Wijnendaelelaan 11
9830 Sint-Martens-Latem

loatemschekleppe@hotmail.com
Fax: 09 261 36 55

RIJMEN EN DICHTEN...

GEMISTE KANS?

Haar borsten punten zich
Uitdagend naar mij toe
De dreiging dat ze zich
Uit de helrode trui wringen
Is helemaal niet denkbeeldig
Zou ze al twintig zijn?

Haast uitdagend blaast ze
De blauwgrijze sigarettenrook
Naar mijn tafeltje toe
Af en toe laat ze haar
Ravenzwarte haren opwippen

De man tegenover haar
Wrijft ontstemd, ja geërgerd
Door zijn grijzende baard
Loent boos in mijn richting
Bewust ontwijk ik zijn blik

De deerne vermaakt zich kostelijk
En sluiert haar bruine reeogen
Met haar lange zwarte wimpers
Ze speelt duidelijk een spelletje
tot ongenoegen van haar gezelschap

De kalende zestiger schuift
Verveeld met zijn rieten stoel
Een vingerknip wenkt de ober
Hij betaalt gul en leidt zijn prinsesje
Naar de wachtende Jaguar
Een gemiste kans?

Fernand Willio

Het is gevaarlijk om vaak tegen zijn vriendin

te zeggen dat ze mooi en lief is

Men loopt dan het gevaar

dat zij lust krijgt om

zich dat elders te laten beamen...

Paul Leautaud

De veiligheid is voor alle politieke partijen een absolute prioriteit. Patrouilles te paard zouden meer blauw (en paardevijgen) op straat moeten brengen en het onveiligheidsgevoel laten weg ebben.

Ik heb die gehelmde blauwe ruiters hooguit twee keer gezien! Volgens mij parkeren zijn hun 'paardentram' aan de Palepelstraat en gaan de jockeys een pint drinken in de Kerkenhoek of in 't Latemke.

Nu moet ik er wel bij zeggen dat ik niet meer zoveel in de dreven en boswegels toef dan als ik nog een schone, jonge adonis was. Ik heb er ook de 'look' en het 'gerief' niet voor, als je mij verstaat. Dus, 't zou kunnen dat ik ze telkens weer mis als ze wel door de "Boschen van Laethem" vlammen op hun vurige rossen.

Tot slot, als ze toch regelmatig willen komen, mogen ze gerust eens met Angèle gaan klappen. Ze heeft stallingen te huur aan een vriendenprijsje en dan moeten die beestjes ook de rit per trailer niet maken.

Mijn goeie vriend Amigo wil er zelfs Boe Boe Dza Dza voor inschakelen om uit te zoeken of onze 'schalkse ruiters' nog geregeld ons veiligheidsgevoel komen opvijzelen. Jullie kijken toch ook?

Nostalgie: hier leerden wij, de echte Latemnaars, achter 't vrouwvolk zitten en pinten pakken. Djuu, woar es den tijd?